

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 16 Martie st. v.

Nu se împacă ceea-ce nu se poate
împăca.

În Budapesta se agitează din nou
ceștiunea reorganizării armatei.

Studentii maghiari cer să li se acorde
dreptul de a face examenul de ofițeri în
limba maghiară, și fiindcă dreptul acesta
nu li se poate acorda, ei fac un pas înainte
și stăruie, ca să se creeze o armată na-
țională, cu limba de comandă maghiară.

Curentul s'a pornit din mijlocul stu-
denților, a intrat prin o interpelațiune în
parlament și va pune în curând țeara în-
treagă în mișcare.

În timp, când se pornesc din nou
acest curent, „Kolo zsvár“, organul din
Cluj al partidului guvernamental, pune în
discuțiune ceștiunea „naționalităților“.

Punctul de plecare al resonamentului
guvernamental e și de astă-dată tot prin-
cipiul, că trebuie să peară statul, care nu
este întemeiat pe unitatea națională a ce-
tățenilor lui. De astă-dată însă ni se vor-
besce în deosebi de statul monarhic.

„Aflăm, — ni se dice, — că forma mo-
narchică, pentru-că se poată trăi, trebuie neapărat
să fie străbătută de o idee unitară, intrată în
toate conștiințele, care să croască direcția lu-
crării ei. Această idee există și pulsează viu
în toate monarhiile, care fără de ea s'ar dis-
compune, și nu este alta decât *idea națională*.
Aici cea germană, colo cea franceză, engleză,
italiană, daneză, svediană, rusească, română,
sârbă, grecească.“

Dacă este adevărat aceasta, atunci
tot omul cu mintea sănătoasă trage con-
cluziunea, că monarhia habsburgică, prin
care nu străbate acea singură *idee națio-
nală*, are să se discompună, și regatul un-
gar, care nu e străbătut nici el de o ase-
menea idee, trebuie neapărat să se discom-
pună și el.

Nu aceasta e însă concluziunea, pe
care o trage guvernamentalul din Cluj.

„Ear' în Ungaria, — dice el, — în vir-
tutea tradițiunii de o mie de ani *idea națională*
maghiară.“

Guvernamentalul din Cluj ori nu cu-
noaște tradițiunile statului ungar ori le
falsifică: timp de o mie de ani statul
ungar n'a fost nici odată, precum nu e
nici astăzi, străbătut de *idea națională*
maghiară. El a existat și a putut exista
toțmai pentru-că nu era stat *națio-
nal*, ci patria comună a elementelor ce
il constituiau.

E cu totul alta *idea*, care a străbătut
toate conștiințele și a ținut la un loc

popoarele ce constituie regatul ungar și
întreaga monarhie habsburgică: e *idea*
monarhică, *sentimental dinastic*, e în-
crederea și iubirea, e devotamen-
tul tuturoră cătră aceeași Casă
domnitoare.

Dacă n'ar fi fost Casa de Austria,
ne-am fi sfâșiat unii pe alții ca nisce ca-
nibali, cei mai tari ar fi stirpit pe cei mai
slabi și în cele din urmă s'ar fi format și
aici pe pământul acesta state naționale.
Pentru-ca să nu ne sfâșiem însă, pentru-ca
să nu ne stirpim unii pe alții, pentru-ca
să putem lucra în pace și să înaintăm în
scara desvoltării sociale, am pus pe această
Casă providențială mai pe sus de noi toți,
i-am dat o putere, care covârșesc pe a
tuturora și i-am dis: menține ordinea între
noi, fă dreptate, ajută pe cei slabi și ține
în frâu pe cei tari.

Eată *idea*, pe care e întemeiată mo-
narchia habsburgică, din care statul ungar
nu e decât o parte, care s'ar prăbuși în
mici fărîmuri, dacă n'ar fi susținut de pu-
terea monarhiei.

Puterea aceasta vor să o sguđuie Ma-
ghiarii, când cer descompunerea armatei.

Ceea-ce ne ține la un loc e *steagul*
negru-galben, sub care timp de aproape
trei sute de ani am luptat împreună.

Nu vorbim în numele nimănui, de
nimeni nu sîntem autorizați să ne pro-
nunțăm în ceștiunile politice; am dis-o
aceasta de multe-ori, o dicem și acum. Ca
Români însă și ca oameni, care îi cu-
noaștem pe Români din țerile coroanei
ungare, spunem după cea mai bună con-
vingere a noastră adevărul asupra senti-
mentelor concetățenilor noștri români. O
facem aceasta timp de mai mulți ani acum,
și Români ei înșiși nu ne-au desmîțit.

Guvernul, autoritățile publice, întreaga
societate maghiară ne-au pus în interdict,
și nu odată s'a întemplat, că cei mai in-
ofensivi oameni au fost persecutați, pen-
tru-că cetesc „Tribuna“, nu odată ni
s'a dat ocaziune să cetim prin diarele din
Cluj, că trădător e chiar și acela, care ia
„Tribuna“ în mână: Români cu toate
aceste cetesc „Tribuna“ și o cetesc cu
mulțumire, căci altfel nu s'ar expune ce-
tindu-o.

Oameni cu pozițiuni înalte, unii chiar
cu multă autoritate, fruntași între Români,
și-au dat în timp de câțiva ani multă si-
lință, ca să producă în mijlocul Românilor
un curent pentru desavurea „Tribunei“:
s'au compromis ei înșiși, dar' curentul nu
l-au produs.

Curtea cu jurați din Sibiu a fost
desființată, pentru-că achitase pe redac-
torii „Tribunei“, care au fost apoi duși
la Cluj, judecați și osândiți: Români.
Însă tot n'au desmîțit pe „Tribuna“.

Vine acum „Kolo zsvár“ și cere,
ca să se desființeze camera comercială din
Brașov, fiindcă președintele ei, dl Dia-
mândi Manole, nu vrea să desavueze
pe „Tribuna“.

„În scurt, — ne dice guvernamentalul, —
„Tribuna“ recunoaște, că președintele came-
rei e capul întreprinderii, precum a fost și ur-
dătorul ei. Afirmă că dl președinte al came-
rei aprobă linia de conduită a foii și o va și
aproba în toate împrejurările.

„Prea bine.
„Cum poate acum să fie pusă în mână dlui
Diamandi Manole soartea intereselor indu-
striale și comerciale ale comitatelor secuciei?“

Ori n'a venit timpul ca ori să se mute ca-
mera la Sz.-Szent-György, ori ea să fie unită cu
cea din Cluj?“

Guvernul a desființat curtea cu ju-
rați din Sibiu, poate să desființeze și ca-
mera comercială din Brașov, a făcut pre-
siune asupra Metropolei din Sibiu, asu-
pra Episcopiei din Arad, asupra institutu-
lui „Albina“ din Sibiu, asupra tuturor
Românilor mai cu trecere, care atrînră fie
direct, fie indirect de el, ne-a tras în jude-
cată, ne-a dovedit, că poate să ne ducă și
în temniță: Români însă tot nu ne-au
desmîțit, ci mai virtos ne-au îndemnat,
să mergem înainte cu adevărul. Chiar
atunci, când compartisani de ai noștri
ni-au aruncat vorba, că *denunciam*, când
spunem adevărul, Români din toate păr-
țile au grăbit să ne dică: Nu luați no-
țiță, ci dați mereu înainte, căci așa e
cum diceti voi, așa simțim, așa vrem cu
toții.

Nu sîntem dar' autorizați de nimeni,
dar' silințele, pe care 'și-le-au dat gu-
vernul și societatea maghiară, ca să ne
repuie, și zădărnicia acestor silințe sînt
pentru tot omul cu minte destulă dovadă,
că *cunoaștem adevărul și scim să-l spunem*.

Aceasta e autoritatea, cu care ne pro-
nunțăm și în ceștiunea limbei de comandă
în armata noastră.

Românul, — și sînt mulți Români
în țerile coroanei ungare, — dă cătane
pentru Împăratul, — nu pentru guvern,
nici pentru „națiune“, nici pentru „stat“,
nici pentru monarhie, ci pentru Împăra-
tul: *edțana e împărdească și e nemțească*.
Așa e gândul Românului și din gândul
acesta nu are să-l scoată nici „reuniu-
nile de cultură“, nici fruntașii români
inspirai de „sentimente patriotice“.

Acesta e un adevăr, care se impune
ca o putere elementară.

Români vor să aibă aici în țeara
aceasta administrațiune românească, jude-
cături românesce, aședămintele de cultură
românesce: dacă toate acestea li s'ar fi
acordat sînt acum douăzeci ori treizeci
de ani, s'ar fi schimbat vederile lor și în-
cetel cu încetul ei ar fi devenit poate ac-
cesibili pentru idea unei armate *naționale*
maghiare. Astăzi însă ei nu sînt accesibili
decât pentru idea unei armate, care e
împărdească și nemțească. Și dacă mîne
guvernul li-ar dice Românilor să se unească
și ei cu Maghiarii, pentru-ca împreună să
stăruie, și le-ar oferi drept compensațiune
împlinirea tuturor dorințelor, partea cea
cu desevîrșire mare a Românilor n'ar primi
învoiala. Căci Românul crede, că „Împă-
ratul“, „Neamțul“, nu are nici odată
să se folosească de cătane, ca să apese pe
unii și să ridice pe alții, ci numai ca să
țină în frâu pe cei tari și înclinați spre
abusuri, și se teme Românul, că „Ungu-
rul“, dac'ar mai avî în mîna lui și „că-
tanele“, ar fi mai strașnic decum e și vai
și amar ar fi de capul celor-ce nu sînt
și ei „Unguri“.

Poate că greșesc Românul, dar' așa
se prezentă lucrurile în capul lui, și nu
are nimeni destulă autoritate, ca să-i poată
schimba convingerile.

Așa Românul, foarte probabil tot așa
și Croatul, și Sârbul, și Slovaca, ba în
casul acesta chiar și Germanul.

E majoritatea precumpnitoare a ce-
tățenilor, majoritatea precumpnitoare a
cătanelor, care vrea să se păstreze tradi-
țiunile seculare ale armatei noastre și să
se țină în sfințenie legea privitoare la
jertfa de sânge, cel puțin această lege.

Ce vor Maghiarii?! Vor ei să se
pună în conflict cu întreaga monarhie?
Vor ei să pună chiar acum în discuțiune
o ceștiune, care a fost odată rezolvată și
numai după multă vîrsare de sânge s'ar
pute rezolva altfel decum a fost? Vor ei
să risce admirabila pozițiune, pe care o
au astăzi?

Toate aceste nu pot să le voească!

S'a pornit însă în societatea ma-
ghiară un curent, care nu se poate îm-
păca nici cu tradițiunile seculare ale pă-
mîntului, nici cu actualele stări de lucruri,
nici cu legile ađi în vigoare, nici cu re-
soanele de stat, nici cu interesele de con-
servare ale monarhiei habsburgice. Opo-
sițiunea națională maghiară a produs acest

Foița „Tribunei“.

Dina mîrgărelelor.

Poveste.

(Urmare și fine.)

- Acum dina frumusea
670. Rînd pe rînd își slobođia
Pejitorii ce venia
A ei probe să ghicească
Și pe ea să o pețască;..
Dară care cum mergea
De acolo se 'ntorcea,
Toți cu fețe rușinate
Și cu inimi întristate,
Căci nici unul nu putea
A ei probe-a deslega...
680. Numai mîndrul pescărel,
Frumușelul junișel
La Domniță nu intrase
Și-a ei probe nu cercase,
Ci de-o parte cum stătea,
El la alții căuta,
Cum mergeau și se 'ntorceau
Și nici unii nu ghiciau...
Tot stătea și se gîndia,
Dar' nici cum nu cuteza
690. Înainte să pășească
Și să meargă să ghicească...

Vedînd însă c'au gătat,
Și că toți au întreat,
Cuprins de fiori ferbinți
Își luă inima 'n dinți;
Îndrăseală își luă
Și spre luntre se 'ndreptă...

- Aici apoi cere el
În ton dulce, trăgănel,
700. Ca dînuța frumusea
Probele și lui să-i dea,
Doară el le-a întălni
Și cu drept le va ghici..
Eară dina 'n bucurie
Și în dulce veselie
Proba primă 'i-o dedea,
Când pe el îl întreba,
Cumcă ce pîrpoartă ea?
Pescărelul auđind,
710. Ce pîr are ea sciind,
În jos ochii și-i pleca,
Că gîndesc se făcea..
Eară drăgălașa dîna,
A mîrgărelelor regină
Spre cer ochii-și îndrepta
Și la ceruri mulțumia,
Că în urmă eată vine
Dup'atata rău și bine,
Dup'atata foc de-amor

- Se 'mplinesce al ei dor,
720. Căci acumă pescărelul,
Junișelul, frumușelul,
A ei probe va ghici
Și al ei în veci va fi...

- Eară junele voios
— Ce stătea privind în jos —
În sus fruntea-și ridică
Și Domniței cuvîntă:
— „După mine, mîndră dîna,
„Tu lumină și regină,
730. „Pîrșorul teu frumos
„Fir de fir el este tors
„Tot din aur scilicior!..
Vorba el cum 'și-o gîta
Depe-al dînei cap pică
Cel vîl negru învîscut
De ochi nemai străbătut,
Care pîrșu-și coperia,
Încât nimeni nu-l vedea,
Și spre-a unora mirare,
740. Dar' spre-a altora 'ntristare
Se vedî cu-adevăr,
Cumcă pîrșul ei buclat,
Fir de fir era de aur
Și neprețuit tesaur!...

Atunci dina își luă,
Dela gît își deslegă

- Lanțșoru-și scilicior
Cel ca soarele frumos
Și-l acăță frumușel
750. La grumaz la junișel,
Eară lanțu-și rămănea
Tot frumos cum el era!...

- Apoi îl întreabă eară
Grațioasa dînișoară,
Ca să-i spună și acea
Că: pe pept ce poartă ea?..
Cugetînd timp puținel
Pescărelul junișel
Cătră dîna dîse așa:
760. — „Dînișoară, draga mea,
„Inimioara mie-mi spune
„Ca prin vis, ca prin minune,
„Că în sin ai două mere,
„Două mere drăgănele,
„Ear' în mijloc între ele
„O oglindă frumusea
„Cu un chip frumos pe ea!..
Și când dînsul dîse-asa
Sinul ei se desvîlia,
770. Vîlul ce-l acoperia
Deodată că pica,
Ear' în sinu-și se vedea
O oglindă frumusea, —
Ear' pe-oglină strălucia

curent, ca prin el să slăbească pozițiunea guvernului; guvernul a profitat de el, ca să se impună atât față cu „naționalitățile”, cât și față cu cercurile politice de preste Laita. Astfel spiritele s'au avântat, încât nu mai poate nimeni să le stăpânească, și pe toți oamenii serioși trebuie să-i cuprindă temerea, că în cele din urmă vor profita dușmanii noștri comuni de contradicția ivită în spiritul public al poporului maghiar.

Di Ludovic de Mocsary nu este singurul om politic, care vede pericolul. Mai sînt și alții, sînt toți oamenii politici în adevăr serioși, care înțeleg, că nimeni nu are mai mult interes ca Maghiarii de a nu cere nici o schimbare în actuala organizațiune a monarhiei și simt, că prin accentuarea tendinței naționale maghiare poate să fie pusă în joc chiar actuala pozițiune a țerilor de sub coroana ungară. Sînt oameni, chiar mulți oameni, dar toți împreună nu sînt destul de tari, ca să poată stăpîni curentul, pe care l-au lăsat să se întărească.

E bolnavă societatea maghiară și nu mai rămîne decît să ne rugăm lui Dumnezeu, că de boala aceasta să nu profite decît aceia, care vor binele nostru al tuturor.

Correspondență din Viena.

Viena, 25 Martie n. 1887.

Din Berlin se afișează cu un dinadins forțat, care nu poate înșela pe nimeni, conferirea unui înalt ordin prusian contelui Robilant, și întregul cor al jurnalelor reptile anunță cu o stăruință suspectă, că conferirea aceasta de decorațiune înseamnă încheierea negocierilor între Austria, Italia și Germania, și că de acum înainte expirata alianță între aceste trei puteri fu ecar' reînnoită.

Această conferire de ordin poate să aibă importanța sa și poate să fie just de tot, că sentimentele contelui Robilant sînt de astfel, încât merită să fie semnalate publicității prin o înaltă decorațiune prusiană.

Și aceasta se poate să fie just, că oareșicare întrevorbiri au avut loc între cabinetele din Viena, Roma și Berlin, care au ajuns acum la încheiere.

Dar' că Italia a subsemnat un tractat, în care se obligă să iee parte, la cazul unei acțiuni germane, contra Francei, căreia datorește unirea sa, sau la cazul unei acțiuni austriace contra Rusiei, cu care n'are pe șirul întreg al intereselor sale de stat nici diferențe, nici măcar puncte de atingere — aceasta e asemenea o absurditate, încât e imposibil să fie cu putință.

Contele Robilant nu e principele Bismarck și nu are puterea să impună poporului italian o politică atât de fără sens, atât de imposibilă și atât de imorală.

Majoritatea de o duzină de voturi, care stă la dispozițiunea ministerului în cameră, al cărei ministru de externe e contele Robilant, o majoritate atât de neînsemnată nu dă drept la dictatură, ba chiar nici nu dă dreptul măcar de a se afirma de portofoliu.

Și din punctul de vedere al Austriei această alianță e, dacă se poate, mai fără sens și mai absurdă.

Austria în alianță cu amândoi inimiții sei din 1859 și 1866, care i-au adus acea „lo-

vitură în inimă”, de care fu vorba în faimoasa depeșă a d-lui Usedom, aceasta e materia pentru o caricatură într-o foaie, care se ocupă cu satira. Dar' aceasta nu poate fi considerată ca o concepțiune serioasă a politicii internaționale a Europei.

În anii 1859 și 1866 a primit Austria acele lovituri, din care sîngeră încă și astăzi și de care nu e remisă încă până în ziua de astăzi.

Și noi deci să ne punem plini de încredere soarta noastră în mâinile acestor două puteri, care ne-au stricat cel mai greu, și să facem front contra poporului francez din cauza unor motive imaginate, cari există numai în fantasia politicii berlineze, și contra poporului francez, cu care n'avem nici cele mai mici diferențe și cu care ne leagă o legătură de simpatii reciproce sincere, și să ne aruncăm pe Rusia, cu care nu am avut nici odată un război, și care a trimis în 1848 o armată auxiliară în Ungaria, spre a preveni pierderea Austriei. Rolul care ni se pretinde nu e alta, decît aceea de a ne alia cu inimiții noștri spre a combate pe amicii noștri.

O asemenea combinațiune poate ea să fie născocită în Berlin, și poate ea să corespundă cât mai bine calculilor cabinetului din Berlin, însă realizabilă nu e, căci nu se poate pretinde dela nici un stat să se bată însuși în obraz și să pășească de bună voie în o direcțiune, care înseamnă perdanția sa.

Sinucidul există pentru individ, însă popoarele nu mor nici odată de sinucidere. Nu e un semn bun, dacă în Berlin se ved' re-duce la combinațiuni politice atât de nenaturale.

Aceasta demonștră, că hegemonia germană în Europa nu poate să se susțină pe baza combinațiunilor naturale.

Cu toate aceste întreaga presă de aci s'abătorește scriile de alianță lansate din Berlin ca un triumf al politicii de pace.

Influența lui Bismarck în presa de aci e enormă și prin telegrame și corespondențe întreaga presă germană aci și în Pesta e influențată în sensul prusian.

Guvernul austriac nu îndrăznește să se opună acestui curent, căci n'are curajul, și pentru-că se teme să nu se facă suspexie în Berlin. Și în Rusia și asemenea în Franția nu o înțeleg oare să influențeze presa externă? Aniversarea a 90-a a Împăratului Wilhelm se va face o presentațiune grandioasă a puterii germane.

Vor presenta însă un colos care are picioare de lut.

Germanilor le place să desemneze pe Rusia ca pe un colos cu picioare de lut. Însă cu mai mare drept se poate dice de colosul, pe care l-a înălțat principele Bismarck, că stă pe picioare mai de lut și foarte fragile.

Revistă politică.

Sibiu, 16 Martie st. v.

În Londra, București și Belgrad circula mai zilele trecute faima, că în Bulgaria au izbucnit noue revolte. Se credea, că aceste sciri nu sînt adevărate și că se vor fi reducînd numai la măsurile militare de precauțiune ce le-a luat guvernul bulgar în timpul din urmă.

După cele mai nouă depeșe însă ce sosesc din Sofia și București, scriile acele par a se adevăra. Oficioasa „Pol. Korr.” primese din Sofia cu data de 26 Martie n. următoarea împărțire telegrafică: România și Turcia au încunoscînt pe guvern, că în Reni se organizează bande înarmate, spre a năvăli în Bulgaria. „Agenței Havas” i-se depeșează din București cu aceeași dată: Pe aici circulă faima, că în Plevna și Vidin, precum și în Capriostița (Rumelia-Orientală) ar fi izbucnit o mișcare revoluționară.

Față cu faptul, că Grecii atribuie Bulgarilor mișcarea ce domnesce în unele părți ale Macedoniei, se asigură de nou din partea bulgară, că aceste învinuiri sînt cu totul nemotivate și că nu există nimic ce ar pute să le dovedească. Cercurile bulgare nu știu, care pot să fie motivele supărării Grecilor și motivele opiniilor acestora, de a produce discordie între Bulgaria și Turcia. Bulgaria are acasă la ea încă atîta de lucru, că și din cauza aceasta nu se mai poate gândi și la aspirațiunile sale privitoare la Macedonia. Din contră se pare, că Grecii în momentul de față, în care Bulgaria are acasă la ea destule perplexități, de foarte potrivit, pentru de a pune la ordinea zilei cestiunea de moștenire în Macedonia și pentru de a o decide de cu bună vreme în favorul lor.

Diarul „Kreuzzeitung” i-se împărțesece din Paris, că realegerea prințului Alexandru de Battenberg se pune din nou în perspectivă.

Regele României, vizitei căruia în Berlin s'a atribuit din capul locului o importanță politică, a conferit la 25 l. c. timp mai îndelungat cu principelui de Bismarck și „Morning Post” află, că regele Carol a primit în Berlin asigurarea, că Germania se va opune ori-cărui pas ce ar pute să altereze integritatea și independența României.

Din Italia ne vine scirea, că între o mulțime de cardinali și prelați ai curții papale domnesce o mare agitație pentru intenția ce a arătat-o Papa, de a numi în potrive obiceiului de până acum pe Monsignore Galimberti de secretar de stat, la care oficiu până acum numai preste o nunciatură și după primirea purpurului putea ajunge cineva. Cardinalii au făcut pe Papa atent la urările ce le-ar pute avé numirea acestui frondeur liberalisator pentru autoritatea Curiei. Papa le-a răspuns cu meritele lui Galimberti pentru pacea bisericească în Germania și a protestat în contra amestecului lor în drepturile sale autocrate.

Monsignore Galimberti rămîne în Berlin până la sfîrșitul desbaterii proiectului bisericesc în casa de sus. Împăratul Wilhelm l-a decorat cu ordinul vulturului roșu cl. I.

Mișcarea studenților din Budapesta în contra limbii armatei.

Într'un loc deschis din strada seminarului din Budapesta s'au adunat Vineri în 25 Martie n. vre-o 200 ascultători de ai universității și ai politechnikii, în scopul de a lua o hotărîre cu privire la răspunsul ministrului de honveđi în afacerea examenului de ofițer în rezervă în limba maghiară.

Adunarea a fost deschisă din partea ascultătorului de politehnic Aloisiu Bartha. El dise, că răspunsul ministrului e vătămător pentru întreaga națiune. (Strigăte de „Abzug.”) Ministrul a declarat tinerimea maghiară de necultă, pentru-că unii nu știu bine nemțesce, el a declinat dreptul limbii maghiare de a fi limba armatei. (Abzug negru-galb!) și a tractat pe Ungaria ca pe o provincie. În sfîrșit vorbitorul recomandă spre primire următorul proiect de rezoluție: „Junimea dela universitățile surori, adînc vătămă și întristată a luat la cunoștință răspunsul ministerial, nu acceptază însă acest odios monstru de răspuns, pentru-că dl ministru ca Maghiar a uitat, că vorbește cătră o junime maghiară.” (Aprobări sgomotoase și strigăte de „Abzug” ministrului.) Vorbitorul cetesce o telegramă de felicitare a teologilor evanghelici din Oedenburg. (Strigăte entusiastice de „éljen.”) — Zoltán Papp propune, ca să se însărețineze un comitet mai restrîns cu formularea textului proiectului de rezoluțiune. Acest comitet să formuleze totodată petiția, care e a se așterne dietei, și în care se cere pentru regimetele maghiare limba de comandă maghiară. (Aprobări sgomotoase.) De altminterlea va interpela în privința aceasta în casa deputaților deputatul Meszlényi. (Strigăte de „éljen.”) — Ludovic Szomjás, presidentul reuniunii academice de lectură protestează în numele seu și al mai multor reuniuni din sinul universității în contra notițelor apărute în unele diare, ca-și-cînd mișcarea aceasta ar fi numai opul unor oameni singuratici și de aceea numai de o natură privată. Reuniunile academice ca atari nu pot să iee parte la astfel de mișcări, dar' ca cetățeni academici, membrii acestor reuniuni iau parte la astfel de adunări. — Eugen Andreánszky, stud. med. dice, că rectorul universității în conțelegere cu șeful suprem al poliției a interzis tinerimei universitare ținerea de adunări în locale publice. (Strigăte furtivoase de „abzug.”) Dar' apoi nici în localitățile universității ele nu se permit. Restricțiunea dreptului de a se aduna liber nu se poate suferi. Să meargă o deputațiune la rectorul universității eventual la șeful suprem al poliției și să-i roage de un sfat, că unde îi este permis tinerimei universitare a ține adunări. Ear' dacă pe cale pacnică nu se poate ajunge nimic . . . aici vorbitorul este întrerupt de căpitănul de poliție Chudy. Acesta declară, că în urma instrucțiunilor primite nu poate să permită, ca într'o adunare publică să provoace cineva la revoltă în contra dispozițiunilor poliției. — Andreánszky declară, că știe, că șeful suprem al poliției e un prietin al tinerimei universitare. El a dis numai, că e de a stăru, ca pe cale pacnică să se ajungă un rezultat. Dacă răspunsul rectorului nu ar fi satisfăcător, atunci junimea universitară își va cunoaște datorințele de cetățean. (Strigăte frenetice de „éljen.”)

Stud. jur. Ludovic Zimányi nu crede, că se vor realiza dorințele junimei universitare, căci atunci ar trebui modificată legea dela 1867. (Strigăte de „Abzug!” „Elad!” La ordine!) Voluntarilor să le stee la libera dispoziție de a servi la honveđi, dacă nu cunosc limba germană; însă ca compensație pentru aceasta să se trimită un număr corespunzător de honveđi la armata comună. (Ilaritate generală. „Elad!”) — Iosif Weisz propune, ca să se retragă petițiunea cătră minister. Deputatul Aurel Münnich e de a se vota mulțumită protocolară. Apoi s'a ales subcomitetul ce are să meargă la rectorul univesității, aleși sînt: Eugen Andreánszky, George Plathy, Ludovic Szomjás, Zoltán Pap, Alois Bartha, Ladislau Bellágh și Iuliu Paulicek de cassar. — George Plathy nu poate primi de a fi membru în comitet, în locul lui se alege Iosif Weisz. — În sfîrșit mai dă Zoltán Pap expresiune încrederii ce o are în șeful suprem al poliției, mulțumesc organelor de publicitate pentru spriginul ce l-a dat tinerimei, apoi declamează o poezie de Abrányi „Comanda maghiară”. Adunarea va aștepta dar' mai întău rezultatul ce-l va avé trimiterea subcomitetului la rector, și numai după aceea va lua un conelus meritoric. Junimea universitară se împrăscie apoi, cîntînd cîntece patriotice.

În ședința de Sămbătă 26 Martie n. deputatul Meszlényi își motivează următoarea interpelație cătră ministrul de honveđi:

În considerarea împărțirilor diarelor asupra răspunsului ce ministrul de honveđi l'a

Chipul blând de ângere
Al junelui pescărel...

Atunci ambii s'aruncară,
Amândoi se îmbrățișară
Și cu foc se sărutară...
780. Și în dulcea lor iubire,
Beți fiind de fericire,
Nu puteau nici să vorbească,
Nici să se mai despărtească...
Apoi eată din luntriță,
Că răsună, drăguliță,
Cîntece de bucurie
Și de naltă veselie!...

Nice Nimfele 'nđeite,
Nici Sirenele vestite,
790. Care cine le-audă
Lumea i-se 'ntuneca
Mințile 'și-le perdeau...
Totuși nici cînd n'au cîntat
Așa dulce, minunat,
Ca și corul blîndeii dîne,
A măgelelor regine;
Căci ori-cine-l audă
Jalnic cîd de mult era,
S'aprindea de bucurie,
800. De cerească veselie...
Și așa dulce cînta
Tot ce-i trist că 'nveselia,

Ce-i uscat tot înverdia,
Jalea, dorul, tot peria!...

Ear' colo din depărtare
Se zărește-o ceată mare
De luntrițe licioare,
Ce veniau spre țermur, frate,
Toate, toate încercate
810. De frumoase fetișoare
Cu gurițe dulceșoare
Și cu tot atâți flăcăi
Mândri, falnici, semiđei
Făr' päreche de frumoși,
Păreau toți din ladă scoși...
Toți veniau încoaci voioși
Cîntînd hore ângeresci,
Versuri suprapămîntesci...
Ei pe mare lin veniau,
820. Luntrea dîinii-neungiuiau
Și-n cerc mîndru s'aședau
Cu micile lor luntrițe,
Barcarole sprintenite;
Ear' în mijloc între ele
Ca luceafăru-'ntre stele
Sta a dîinei luntrișoară
Cea ca peana de ușoară,
Ear' pe luntre în iubire
Și-n cerească fericire
830. A măgelelor regină
Sta stringînd o caldă mână,

Mîna unui junîșel
Pentru dînsa ângere!...

...
Astfel gata cum stăteau
Luntrișoarele plecau
Între cîntece voioase
Pe cea mare luncioasă
Cătră insula dăească
Teară suprapămîntească;
840. Și pe mare cum mergeau
Așa dulce că cîntau,
Încât cei ce-i ascultau
Mințile 'și-le perdeau
Și nici dînsii nu sciau,
Cumcă, ce ei audiau,
Este drept și-adevărât,
Sau e numai vis curat!...

Și perî cea luntrișoară
Cu frumoasa dînișoară
850. Și cu-al ei mire iubit
De ursite rînduit....

Și s'au dus ei pe vecie,
853. Dusu-s'au — se nu mai vie!...
Beiuș, Decemvrie 1886.
(După Ferdinand Schmidt.) Ioan Moța.

dat deputațiunii universităților surori cu privire la depunerea în limba maghiară a examenului de ofițeri în rezervă, întreb pe dl ministru:

1. Este adevărat că ministrul s'a exprimat, că el nu se cutază a face propunerea la locul competent, ca examenul să se facă în limba maghiară? 2. Dacă este adevărat, din care motive a luat el? 3. Dacă declară? 3. Va face el pașii necesari, ca la cas, când depunerea în limba maghiară a examenului de ofițeri în rezervă în armata comună va fi nerealisabilă, aceia cari nu cunosc limba germană să-și poată servi anul de voluntar la honveđi și după depunerea examenului de ofițeri, să poată rămâne ofițeri la honveđi?

Correspondențe particulare ale „Tribunei“.

De pe Ampoin, în Martie 1887.

Onorată Redacție! În coloanele prețuitului ȋiar ce redigiați, în numărul 52 a. c., a apărut o corespondență datată din părțile Aradului, în care același dl. corespondent atacă persoana episcopului și alor celibati dignitari bisericesci din Arad afirmând, că sfinții lor participă și în post între *polgár vendégek* la petreceri și baluri.

Nu știu încă această faimă e adevărată sau nu. Vin a Vă cere ospitalitatea, rugându-Vă a da loc acestor șururi în coloanele „Tribunei“. Destul de că și ura au avut ocazii în anul acesta de a mă convinge având în jurnale, că în cutare loc s'a dat bal pentru promovarea intereselor „Kultur-egylet“-ului, la care și unii preoți s'au făcut membri și au luat parte la petreceri. Pe semne nu e mirare de o astfel de procedere a preoților, dacă „*a capite coepit piscis foedere*“.

Se mai amintesc în acea corespondență, că pietatea și religiozitatea e în decadentă și din aceasta urmează treceri religioase, abun-oară cum s'au întimplat în comuna Secu, unde preotul I. Fărăș de ani trecut cu poporeni și la neuit. Acest părinte se scie, că e datat a face capital de speculă din religiozitate, pentru-că dintău a fost deja unit, apoi din interese private a trecut la gr.-ort. Aceștia ca dreaptă remunerațiune i-au subordonat 7 comune, numindu-l de administrator protopresbiterial decorându-l și cu insignele de onoare protopresbiteriale. Din ajutorul de stat se împărțeau acest sf. părinte cu o sumă de circa 100—150 fl. la an.

Însă după noua arondare a protopresbiteratelor încorporându-se acele 7 comune la tractul Dejului a trebuit să suferă și dl preot Fărăș vedându-se deodată răsturnat de acel favor, ce-l avusese mai înainte, apoi sciind și aceea, că ajutorul de stat pentru preoțimea gr.-ort. s'a păpat și nu mai e nici o sperare, în care ar mai pute conta și decău se se face Turce mai bine a profitat de ocaziune și a trecut ea la gr.-cat., fiindcă acestora le stă la dispozițiune fondul religios catolic și ajutorul de stat din partea ministrului lor nu li s'a detras, din care fiecare preot gr.-cat. se împărțesc anuale de circa 40 până 100 fl., după-cum merită. Însă ca să rămână neîmpărțășit vre-unul, — nici vorbă nu este.

Mai e poate și acea împregiurarea, ce a putut îndemna pe dl Fărăș de a se uni cu biserica gr.-cat., că în sinul acestei biserici se bucură omul cu totul de mai mare favor nu ca la gr.-ort. La uniți începând dela episcop până la cel din urmă teolog sânt toți frați solidari ne egoisti sau superbi, așa încât vină preotul dela sate ori-ș-când la episcopul seu, e bine vedut în curtea episcopescă, primit și provădit cu cele pentru traiul vieții, ba i-se dă și parale de drum pentru de a se reîntoarce la familia sa.

Episcopii gr.-cat. mai dispun de așa numitul fond de grădiniș, din care de așă *beneficentis* întru zelul pentru edificarea școlii, a bisericii sau pentru câștigarea și înmulțirea turmei sale, ori s'au distins ca deputați sinodali pe la episcopie, după-ce în tot anul se trimit blanchete dela consistorii la d-nii protopresbiteri spre a da informațiuni arătând în acele starea fiecărui preot, cantor ect. și încât preotul s'a distins prin vre-o faptă deamă de remunerat, li se distribuie un anumit ajutor din acest fond, apoi altora li se mai acordă pentru merite și titluri de asesorii consistoriali, proto și vice protopresbiteri onorari. Tot așa e și inteligența gr.-cat.; față cu cel din urmă opincar îi face toate înlesnirile, numai ca să-l poată ajuta. Cu un cuvânt merg toate pe alt calod, nu ca la gr.-ort. La acestia poate preotul face câte și mai câte merite, jertfească-și și averea sa pentru școală sau biserică în detrimentul familiei sale, tot pe acea treaptă va sta ca și colegul seu, care nu a făcut nimica. Nu se interesează nimenea de soartea și viitorul lui. Câte capacități talentate lănceșc în somnul eternității, pentru-că nu este nimenea, cine să-și deștepte și să-și

îmbărbăteze la lucru, căci superiorii lor nu le vin întru ajutor.

Ce se mai ȋic despre constituțiunea biserice gr.-ort. Aceasta e în felul seu destul de bună și liberală, însă nu pentru poporul incult, nici decăt pentru semidocti, că acestia sânt cei mai periculoși oameni, ci pentru inteligenți. Se ȋin în tot anul sinoade, pe sinele și congrese aducându-se în acele concluse preste concluse, însă toate rămân literă moartă, pentru-că nu se execută, ci numai molile au parte de protocoalele sinoadelor în anii trecuți mai era.

În anii trecuți mai era vorba pe la metropolie de a se pune în lucrare un fond de pensii pentru preoți ajunși debili și neputincioși la bătrânețe și pentru orfanii lor, însă și de urma acestuia nu se mai scie nici aude nimica. Acum deodată pentru preoțimea gr.-ort. nu mai e nici o nădejde de a se distribui ajutoare preoților bine meriți, cel puțin baremi să li se acorde alte favoruri ca la gr.-cat., sciind-se că are preotul de a suferi chiar și pe nedrept fiind avisat și legat de soartea poporenilor sei trăind împreună cu ei, premergându-le cu exemplul bun ca adevărat păstor, așa încât purtarea sa să strinească la turma sa cuvântătoare pietate și moralul religiozității, ferindu-se de certe și pismă, care adese-ori au erup în ură, din care cauză apoi au urmat trecerile religioase la altă confesiune și viceversa, și acestea toate se fac în detrimentul și paguba uneia și celeia biserice, ba de multe-ori a suferit și cauza noastră națională prin aceste frecări religioase. Ar fi timpul, ca să se deștepte atât preoțimea, cât și mirenii, ca să nu facă tăpșă speculă cu religiozitatea, că doară toți sântem Români și dintr-o viață ne tragem.

Un ortodox.

De lângă Secaș (Oravița), la 9 Mart. v. 1887.

A fost în Secaș, cu ocaziunea substituirii judeului comunal, la 21 August n. 1886, — ȋi remarcabilă pentru istorie — un eveniment, ca și care rar va fi de înregistrat în analele memoriei comune. Tot giurul își îndreptase atențiunea asupra Secașului; de convenia cu preot, dascăl sau econom toți te întrebau: „Ce a fost? drept e? cum a fost?“ Și drept și au, căci a duce în închisoare 21 bătrâni, bărbați, juni, tineri din o comună Duminecă al dreptului, — din respectul dreptului și al dreptului civic considerat, — e cam dificil de explicat. Da, atunci când procedura nu e motivată după principiul etic: „Dreptul este o potestate morală inviolabilă.“ Și totuși „domoii“ făcură! De ce nu, când ei sânt „potestatea“ și ei au „dreptatea“.

Trei ȋile petrecură în închisoare acei 21 oameni, când în fine, după investigațiunea cauzei, fură dați pe mâna tribunalului din Biserica-albă, nota-bene cu recomandățiunea, ca să se judece, ca conturbători, agresori etc. după §-ul 165 din codul penal.

Pentru-că ei, după-cum afirmă acuzatorii, au voit să intre cu forța în locuința notarială, pe I. T. și reprezentanța comunală i-au fost amenințat cu asasinări!

Cu toate acestea tribunalul a aflat de bine a-i mântui și a ȋice, că „fapta comisă, după-cum s'a adevărit prin martori, nu-i în conflict cu §-ul 165 din codul penal.“ Astfel „șeful domnilor“ rămase în suspens până la altă ocaziune.

Și nici nu putea fi altcum.

La inmanuarea sentențelor apoi aplică nise apucături cu totul curioase; și au insolenta a spune oamenilor, că: „dl“ i-a iertat:

Exemplul „domnilor“ din Budapesta nu poate să nu aibă și la „domnii“ noștri influența sa „beneficătoare“, căci doară și la noi se creează „fonduri de dispozițiune“. În sedința ultimară a reprezentanței comunale s'a decis, ca teritoriul comunei să se exarândeze la nise oieri străini până către Sf. George, ear' din bani să facă fondul de dispozițiune.

S'au făcut reclame în contra acestei praxe din două motive; întâiu: pentru-că pășunatul nu e suficient nici pentru locuitorii comunei; a doua în contra scopului necorespunzător al fondurilor de acest gen. Dar' au fost deserte, căci sedințele se ȋineau mai mult Duminecă și în sârbători, când preoții sânt în sf. biserică, fără de care nu este vre-o ispravă. Chiar așa fu și cu ocaziunea aceasta. Ba, când au fost invitați reprezentanții la sedință li-s'a spus cu totul un alt obiect, nu pe cel adevărat.

Dacă stăm și noi astfel cu averea și bunul comunei, atunci ce reson mai are oare și frumosa frasă, că manipularea averii comunale se bazează pe principiul fundamental: „comuna este un corp nemuritor, care tot din nou renaște.“

Din sorginte sigur sântem informați, că Rev. Dn Ioan Madincea, canonic al diecezei Lugojului ar voi să pășească de candidat dieci în

cercul Sasca — cu program „domnesc!“ Avis alegătorilor dlui Vincențiu Babeș.

În cercul Oraviței nu se aude cine va fi designat din partea guvernului, după-ce Br. Wo. dianer a intrat în casa magnaților. Despre vre-un candidat național n'am înțeles nimic.

Traian. . .

Cronică.

Numiri. Ministrul ung. de justiție a numit pe sergentul-major dela honveđi Alexandru Inceze de inspector la temnița dela tribunalul din Cluj.

Competențele translatorilor. Ministrul ung. de justiție a emis o ordonanță, prin care se stabilește, că translatorii nu le compete nici o competență afară de competența de traducere stabilită prin lege și că pretinderea unei asemenea competențe dela partidele particulare învoalvă un delict disciplinar.

Înmulțirea judecătorilor de pace. Ministrul de interne are intenția să înmulțească numărul judecătorilor de pace în scopul, de a ușura agendele judecătorilor ceruale ce s'au înmulțit prin afacerile bagatele. Spre eruarea persoanelor de lipsă pentru posturile de judecători de pace a adresat tuturor președinților de tribunale o ordonanță circulară și a provocat de asemenea și pe comitetele administrative ale comitatelor, ca în cercul lor de activitate să facă toate dispozițiunile de lipsă pentru grabnica instalare a judecătorilor de pace ce se vor numi.

Sciri postale. După-ce România a denunțat învoelile internaționale cu privire la comunicațiunile de bani și *Colis postaux*, toate expedițiile de fel acesta nu se mai pot instrada sub condițiunile de mai înainte dela 1 Aprilie încolo. *Colis postaux*-urile destinate pentru Turcia se pot dirigia preste Orșova numai pe timpul navigațiunii; altă-dată merg acele preste Triest.

Delegații României pentru negocierile convențiunii vamale: Aurelian și Protopopescu au sosit în 26 Martie n. la Viena. Negocierile s'au început astăzi. Obiectul întâiu va fi convențiunea veterinară.

Iubileul Episcopului Ioan Popasu. Corurile vocale din Cebza, Satul-mic, Lugoj, eventual Bujor s'au insinuat până acum a participa la serbarea iubileului de 50 de ani al preoției Prea SS. P. Episcop Popasu. Se așteaptă răspunsul și celorlalte coruri, pentru-că apoi să se poată lua dispozițiunile corespunzătoare.

Ruteni trasi în cercetare. „Kurjer Lwowowski“ află, că în contra acelor Ruteni, care au trimis o adresă de felicitare de cuprins panslavist secretarului reuniunii de binefacere slave din Petersburg din incidentul iubileului seu, s'a introdus cercetarea.

O ciudată dispozițiune. „Kolozsvár“ dela 26 l. c. primesce din Budapesta o depeșă, după care ministrul de honveđi ar fi însărcinat pe „Kultur-egylet“-ul din Cluj cu procurarea tuturor obiectelor de echipare pentru honveđime și gloate. Între altele industria din Ardeal ar avé să furnizeze 10,000 părechi de ghețe și mărfuri de pele în preț de 90,000 fl.

Timișul și Bega cresc mereu, așa încât s'au comandat din comunele expuse lucrători la zăgazuri.

Sinuciderea unui preot. În comuna Terkenye din comitatul Hontului s'a spânzurat preotul reformat de acolo Ludovic Bogyó. Preotul se aflase în *delirium tremens*. De același morb și în aceleași condițiuni și a terminat viața și un frate al aceluia.

Din Bucovina. Colonelul regimentului Bucovinian Baron Veczey Nr. 41, dl Teodor Seracin, este decorat cu crucea de cunțur a ordinului Francisc Iosif pentru conducerea eminentă a regimentului. Îndată-ce sosise „Wiener Zeitung“ din Viena, era o nespusă bucurie și entusiasm în tot regimentul. Seara la 8^{1/2} oare sta tot regimentul cu torțe de făclii în mână înaintea domiciliului comandantului, întonând musica militară un cântec între strigătele de „ura“ ale militarilor. Corpul militar în frunte cu locotenent-colonelul de Iorcașiu intrară în casa colonelului, bineventându-l pentru decorațiunea deosebită. Colonelul Seracin răspuse, că el e numai purtătorul decorației, ce i-a binemeritat regimentul, și fini într'un întreit „să trăiască Împăratul Francisc Iosif IV“, la ce intonară cu entusiasm oficerii și întregul regiment. Entusiasmul între militari de rînd era fără sfîrșit. Torțele de făclii erau astfel ordinate, că formau numele lui „Seracin“.

Interdicerea importului de prav în Sârbia. Pe baza legii sârbesci despre producerea pravului, din legii și a altor materii de exploziune și drept executare a unei ordonanțe ministeriale, ministrul de finance sârbesc a oprit importul de prav de pușcă din străinătate. Chiar și particularii trebuie să-și procureze trebuințele lor de prav din magazina statului, și importul se privește de contrabandă.

Iertarea d-lui Bonifel. Din Paris se împărțesele ambatoarea istorică: În 20 Martie n. veni la ambatoarea germană din Paris un ȋe-

ran cu numele Bonifel și ȋise servitorilor, că are de a da d-lui ambasador ceva pentru împăratul Wilhelm. Bătrânul intră și predete ambasadorului un mare plic ȋicând că acela conține un dar pentru împăratul Wilhelm. În astfel de casuri și un ambasador poate să arete puțină curiositate și ȋise ȋeranului: „Prieten, dacă voii ca să expedez plicul la locul competent trebuie să-ți spunei, că ce conține“. Bonifel se ridică superb și ȋise „De ce nu, căci nu e taină, eu am trimis bătrânului domn ca dar pentru ȋuia onomastică — iertarea mea pentru războiul dela 1870.“

Varietăți.

(Sfîrșitul lumii.) Lumea se va sfîrși, după cât se pare, tocmai preste zece milioane de ani. Nici mai târziu, nici mai curînd. Așa ȋice sir Wiliam Thompson, marele fisician englez, profesor la universitatea din Glasgow și pe care nu-l poate bănuși nimeni, că vrea să glumească. Și apoi el are și motive, pe care le-a desvolat mai ȋilele trecute la adunarea instituției regale din Londra. Thompson crede, ca și Helmholtz, că soarele e pe cale de a se răci, adică de a se contracta pe măsură ce se răcesce, așa încât temperatura rămâne aproape statornică. Căldura soarelui e egală cu aceea, care ar trebui pentru desvolarea unei puteri de 476 milioane de cai-aburi, adică aproape 78,000 cai-aburi pe metrul pătrat din suprafața soarelui. Ori-cât sînt de enorme cifrele acestea, teoria dinamică a căldurei ne arată, că trebuie să-i fie de ajuns soarelui o restrîngere de 35 metri pe an pentru a emite în spațiul aceeași căldură. În condițiunile deosebite ale soarelui scade cu o sumă în 2000 de ani. Va sosi neapărat deci un moment, când temperatura lui va scăde. Și în urma unor socoteli foarte precise s'a statornicit la zece milioane de ani termenul, când temperatura soarelui nu va mai pute fi îndestilătoare, spre a da viață globului pămîntesc. Aceleași date, aplicate la trecut, arată, că soarele nu poate să aibă o viață mai lungă de douăzeci de milioane de ani, ori-care i-ar fi originea sau că a fost rezultatul unei lumi preexistente sau că a fost rezultatul îndesării unor nebuloase. Geologii și naturalistii, cum toți știu, au gust să admită pentru pămînt o viață mult mai veche. Fisicianul dela Glasgow nu se învoiesc însă cu dinșii.

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 28 Martie n. Casa deputaților. În discutiunea asupra grăjirii vedurilor și orfanilor ofițerilor dela pensionați. Oratorul invalidează obiecțiunile opoziției și observă, că în privința cestuunii de limbă se va pronunța foarte amănunțit la încheierea sedinței cu privilegiul răspunsului la interpelațiunea deputatului Meszslényi. După aceea proiectul s'are drept basă pentru desbateră specială.

Madrid, 28 Martie n. S'a descoperit o conspirație în contra regentei. S'au făcut numeroase arestări în Madrid, Barcelona, Valencia, Sevilla, Valadolid și Cadix.

Viena, 28 Martie n. În procesul anarhistilor au fost condamnați treisprezece acușati la temnița grea dela un an până la douăzeci de ani; un acușat a fost achitat.

Sofia, 28 Martie n. Se ȋice, că marea sobranie va fi convocată pe 29 Aprilie la Sofia.

Budapesta, 28 Martie n. Ministrul de honveđi răspundînd la interpelațiunea deputatului Meszslényi observă, că declarațiunea sa apărută în foi în partea esențială e exactă. La depunerea examenului de ofițeri cunoștința limbei germane e de lipsă cel puțin întru atăta, ca aspirantul respectiv să înțeleagă limba și să se poată explica într'însa. În armata comună limba oficială e cea germană, la honveđi cea maghiară. De aceea oficerii croați trebuie să-și însușească limba maghiară. Ca legistură, caracterisat limba germană nu ca legistură, ci drept cel mai potrivit mijloc pentru comunicațiunea reciprocă în armata comună. Pe cel ce nu posedă limba germană ministrul nu l-a numit ignorant, ci a observat numai, că în vederea raporturilor noastre specifice e de lipsă pe lîngă limba maternă cel mai puțin cunoștința limbei germane. E vina unor agitatori, ce se ocupă cu astfel de agitațiuni, că afacerea a luat dimensiuni mari. Voluntarii pe un an aparțin după lege armatei comune și trebuie să satisfacă acolo datorinței de prezență. Răspunsul s'a luat spre știință.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economic.

Piața din Mediaș, 24 Martie. Grâu hectolitru fl. 6.— până fl. 6.25; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 4.70; secăra fl. — până fl. —; orful 2.40 până fl. 2.60; ovășul fl. 2.25 până fl. 2.50; cucuruzul fl. 3.90 până fl. 4.25; semința de cânepă fl. 4.— până fl. 4.25; crumpenele fl. 1.50 până fl. 2.—; mēlaiul hectolitru fl. 7.— până fl. 8.—; mazerea fl. 4.— până fl. 4.50; fasolea fl. 3.50 până fl. 4.—; linteia fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. — până fl. 40.—; sēu brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sēu vērșate fl. — până fl. 44.—; unsorarea de porc fl. 60.— până fl. 65.—; slămina fl. 40.— până fl. 50.—; cânepa fl. 38.— până fl. 40.—; fēnul fl. 1.40 până fl. 1.80; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spirtul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 20 până 24 cr.; carnea de vițel 20 până 24 cr.; carnea de porc 44 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 26 Martie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 47.— cr. până 48.½ cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 49.— cr. până 50.½ cr., ușori 49.— cr. până 49.½ cr., marfă țerāneascā, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușorā 48.— cr. până 49.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 47.— cr. până 48.½ cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47.½ cr., transito ușori 47.— cr. până 47.½ cr., îngrāșați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpēniție la garā.

LOTERIE.

Tragerea din 26 Martie st. n.
Budapesta: 14 5 30 83 38.

Cursul pieței din Sibiu

din 28 Martie st. n. 1887.
Hārtie-monetā romānā Cump. 8.45 vënd. 8.55
Lire turcesci " 11.25 " 11.30
Imperiali " 10.25 " 10.30
Ruble rusesci " 1.13 " 1.41

Bursa de București.

Cota oficială dela 25 Martie st. n. 1886.
Renta amort. (5%) Cump. 93 — vënd. 94 —
" Rur. conv. (6%) " 83.40 " —
Act. de asig. Dacia-Romān. " — " —
Banca națională a Romāniei " 950 — " 960 —
Impr. oraș. București " 34.— " 36.—
Act. de asig. Națională " — " —
Credit mob. rom. " — " —
Serisuri fonciare urbane (5%) " 81.— " 81.¼
Schimb 3 luni " — " —
Societ. const. " 128.60 " —
Aur " 18 ½ " 18.70

Bursa de Budapesta

din 26 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6% 101.50
" " hārtie " 4% 88.70
" " hārtie " 5% 150.50
Imprumutul căilor ferate ung. 98.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 115.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.—
Bonuri rurale ung. 104.—
" " " cu cl. de sortare 104.—
" " " bānățene-timișene 104.—
" " " cu cl. de sortare 104.—
" " " transilvane 104.—
" " " croato-slavone 99.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 81.25
Renta de hārtie austriacă 82.—
" " argint austriacă 113.50
" " aur austriacă 133.—
Losurile austr. din 1860 881.—
Acțiunile băncei austro-ungare 293.50
" " de credit ung. 284.75
" " " " austr. 102.—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina” 5.98
Galbeni împărătesci 10.11
Napoleon-d'ori 62.70
Mārci 100 imp. germane 127.85
Londra 10 Livres sterlingi

Bursa de Viena

din 26 Martie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6% 101.75
" " hārtie " 4% 88.55
" " hārtie " 5% 149.75
Imprumutul căilor ferate ung. 98.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 125.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 115.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 105.75
Bonuri rurale ung. 104.50
" " " cu cl. de sortare 104.50
" " " bānățene-timișene 104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare 104.75
" " " transilvane 104.50
" " " croato-slavone 98.75
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 120.80
Imprumut cu premiu ung. 123.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 80.70
Renta de hārtie austriacă 81.75
" " argint austriacă 113.45
" " aur austriacă 133.25
Losuri austr. din 1860 884.—
Acțiunile băncei austro-ungare 291.75
" " de credit ung. 284.10
" " " " austr. 6.02
Argintul 10.12½
Galbeni împărătesci 62.70
Napoleon-d'ori 127.80
Mārci 100 imp. germane
Londra 10 Livres sterlingi

La „Institutul tipografic”, societate pe acții, se caută pe lângă condițiuni bune un

Comptabil,

care este inițiat în specialitatea sa și cunoaște limba română și germană.

Cei ce au cunoștințe tipografice sau praxă dela vre-o librărie se vor prefera.

Competenții vor adresa ofertele dimpreună cu documentele despre calificațiunea lor la Direcțiunea „Institutului tipografic” în Sibiu până cel mult în 10 Aprilie a. c. st. n. [429] 2—3

Anunț de exarēndare.

Bunul comasat dela Bucerdea-grānoasă, aproape de Blaj, cu stațiunea de cale ferată în Crăciunel, care este

proprietatea fondului Basilitan din Blaj, consistător din circa 500 jugere loc arător și grădini, 260 jug. fēnaț împreună cu dreptul regal de crīsmărit, — se dă în arēndă pe calea licitațiunii publice, pe periodul de 6 (șese) ani începēnd din 1 Ianuarie 1888 — până în 1 Ianuarie 1894.

Licitațiunea se va ține în 21 Aprilie a. c. st. n. la 2 oare p. m. în cancelaria advocaturei archidieceșene. — Doritoii de a licita au a depune un vadiu de 10% dela suma de exclamare de 6000 fl. v. a.

Până la începerea licitațiunii se primesc și oferte sigilate provēdute cu vadiul de 10% intru atāta, încāt în acelea se va oferi o sumă fixă și oferentul va declara, că cunoaște condițiunile de licitațiune și le primesce. — Condițiunile de licitațiune se pot vedē în cancelaria subserisului.

Blaj, în 26 Martie 1887.

[430] 1—3 **Ludovic Csato.**
advocat archidieceșan.

Acțiile

institutilor de credit și economii

„Albina”,

„Ardeleana” și „Timișiana”

le cumpără și cu prețuri urcate

Cancelaria Negruțiu
în Gherla — Sz.-Ujvár.

[431] 1—3

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren
mixt	accelerat	omnibus	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de
persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane	persoane
Viena	11.10	7.40			București		7.30			Viena	11.10	12.10	Teiuș	3.49	11.24	2.40								
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		1.14			Budapesta	8.20	9.05	Alba-Iulia	4.39	12.19	3.59								
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		1.45			Szolnok	11.20	12.41	Vințu de jos		12.30	4.22								
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov		2.32			Arad	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51								
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28			4.16			Glogovaț	7.22	4.43	Orăștia		1.32	5.18								
Vărad-Velence		7.03	9.14	1.52	Feldioara		5.02			Győrök	7.58	5.07	Simeria (Piski)		2.31	6.15								
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Apatia		5.42			Pauliș	8.17	5.19	Deva		2.52	6.35								
Mező-Telegd			9.41	2.11	Agostonfalva		6.15			Radna-Lipova	8.36	5.41	Branička		3.23	7.02								
Rév		7.33	10.19	2.34	Homorod		7.06			Conop		6.09	Ilia		3.55	7.28								
Bratca		8.54	11.38	3.18	Hașfalău		8.52			Bérvava		6.28	Gurasada		4.08	7.40								
Bucia			12.18	3.41	Sighișoara		9.31			Soborșin		7.25	Zam		4.44	8.11								
Ciucia			12.54	4.01	Elisabetopol		10.16			Zam		8.01	Soborșin		5.30	8.46								
Stana		8.58	1.57	4.26	Medias		10.57			Gurasada		8.31	Bérvava		6.27	9.33								
Huiedin		9.28	3.11	5.08	Copsa mică		11.19			Ilia		8.55	Conop		6.47	9.53								
Agirish			3.40	5.27			11.31			Branička		9.19	Radna-Lipova		6.47	9.53								
Ghirbău			4.15	5.50	Micăsasa		11.52			Deva		9.51	Pauliș		6.47	9.53								
Nădășel			4.36	6.02	Blaj		12.31			Simeria (Piski)		10.35	Győrök		6.47	9.53								
Cluj			4.55	6.24	Crăciunel		12.48			Orăștia		11.11	Glogovaț		6.47	9.53								
Apahida			5.26		Teiuș		1.51			Șibot		11.43	Alba-Iulia		6.47	9.53								
Ghirș					Aiud		2.18			Vințu de jos		12.18	Budapesta		6.47	9.53								
Cucerdea					Uioara		2.48			Alba-Iulia		12.36	Viena		6.47	9.53								
Uioara					Cucerdea		2.56			Teiuș		8.05			6.47	9.53								
Vințu de sus					Ghirș		3.14					8.59			6.47	9.53								
Aiud					Apahida		3.22								6.47	9.53								
Teiuș							3.56								6.47	9.53								
Crăciunel					Cluj		5.10								6.47	9.53								
Blaj							5.16								6.47	9.53								
Micăsasa							5.30								6.47	9.53								
Copsa mică															6.47	9.53								
Medias															6.47	9.53								
Elisabetopol															6.47	9.53								
Sighișoara															6.47	9.53								
Hașfalău															6.47	9.53								
Homorod															6.47	9.53								
Agostonfalva															6.47	9.53								
Apatia															6.47	9.53								
Feldioara															6.47	9.53								
Brașov															6.47	9.53								
Timiș															6.47	9.53								
Predeal															6.47	9.53								
București															6.47	9.53								

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.